

РЕШЕНИЕ

№ 4249

гр. София, 30.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 15.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4085** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК, вр. чл. 107г, ал.1 от ЗАДС.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. К., срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки рег. № 9300-0483 от 19. 03. 2011 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 212/19. 04. 2011 г. на директора на Агенция Митници.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, тъй като се твърди смесване на процедурите по ЗАДС и тези по издаване на наказателните постановления. Освен това не била налице обезпечителна нужда, тъй като дружеството е надеждно и няма незаплатени данъци. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - Директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма], е притежавало удостоверение за регистрация на регистриран получател на акцизни стоки.

С решение № Р 47-0017 / 18. 01. 2010 г. на началника на Митница Столична, е определен размера на обезпечението по чл. 83б от ЗАДС, в размер на 200 000 лв.

С решение № Р 47-0063 / 04. 03. 2010 г. на началника на Митница Столична, е определен нов размер на обезпечението по чл. 83б от ЗАДС, в размер на 350 000 лв.

С вътрешнобанкови преводи от 01. 03. 2010 г., 12. 03. 2010 г. и 18. 03. 2010 г. от страна на [фирма] са преведени като депозити в полза на Митница Столична съответно 200 000 лв., 150 000 лв. и 200 000 лв.

С молба от управителя на [фирма], вх. № 9300-0483/ 03. 02. 2011 г., е поискано да бъде прекратена дейността на фирмата като регистриран получател.

С решение № 9300-0483 / 10. 03. 2011 г. на началника на Митница Столична, е прекратена регистрацията на [фирма], като регистриран получател.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки рег. № 9300-0483 от 19. 03. 2011 г. на началника на Митница Столична, е наложен запор върху вземането на [фирма] от Митница Столична по освободеното обезпечение съгласно решение № Р 47-0017 / 18. 01. 2010 г. с паричен депозит в размер на 200 000 лв. Постановлението е връчено на 21. 03. 2011 г.

С жалба вх. № 9300-0483 / 28. 03. 2011 г., е оспорено постановлението пред директора на Агенция Митници.

С Решение № 212 / 19. 04. 2011 г. на директора на Агенция Митници, е отхвърлена жалбата на дружеството и е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

С жалба вх. № 4425/423 от 28. 04. 2011 г., е оспорено постановлението, мълчаливо потвърдено от директора на Агенция Митници и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Въпреки, че в жалбата се сочи, че се обжалва постановлението за налагане на обезпечителни мерки, мълчаливо потвърдено от директора на Агенция Митници, по делото е налице Решение № 212 / 19. 04. 2011 г. на директора на Агенция Митници, с което изрично се потвърждава оспореното постановление. В случая, преписката е получена в Агенция „Митници” на 05. 04. 2011 г. – стр. 17, поради което в законоустановения 14-дневен срок за произнасяне по чл. 197, ал.1 от ДОПК, е последвало решението на директора на Агенция Митници. В същото време, по делото няма представени доказателства от страна на ответника за датата на връчване на това решение (представено е само копие от пощенски плик, адресиран до жалбоподателя, с отметка „непотърсен”, което обаче не може да се приеме за редовно връчване), поради което съдът счита, че се обжалва в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 107г, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, за обезпечаване на вземания по съставен акт за установяване на нарушение по този закон митническите органи могат да налагат запор на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки.

Видно от мотивите на издаденото постановление и от приложената административна преписка, срещу дружеството жалбоподател има съставени общо 11 броя актове за установяване на административни нарушения, като са издадени и съответните наказателни постановления.

Общия размер на публичните вземания по тези наказателни постановления, е 498

560,44 лв. за имуществената санкция и 314 763,17 лв. за присъдената стойност на липсващата стока, предмет на нарушението.

Въпреки, че нормата на чл. 107г, ал. 3 от ЗАДС, предвижда обезпечителните мерки да се налагат в съответствие с размера на вземанията, в конкретния случай наложеното обезпечение, чрез заповед върху вземане в размер на 200 000 лв., е в размер многократно по-нисък от този на публичните вземания, поради което не са нарушени интересите на жалбоподателя.

В същото време, видно от законовата норма, при налагането на тези обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. В този смисъл са неоснователни възраженията изложени в жалбата, че Наказателните постановления са обжалвани, поради което същите не са влязли в сила. Необходимо и достатъчно условие, е единствено съставянето на акт за установяване (не е необходимо дори вече да е издадено наказателно постановление) на акцизно нарушение. Видно от приложените АУАН всичките са издадени за нарушение на чл. 114а и чл. 123а от ЗАДС. При тези данни, безспорно са налице предпоставките за прилагане нормата на чл. 107г, ал. 1 от ЗАДС, тъй като повод за издаване на оспореното постановление са съставени АУАН за установяване на акцизно нарушение по ЗАДС.

Съдът счита за неоснователни изложените от процесуалния представител на жалбоподателя доводи в представените писмени бележки, че се смесвали двете производство – това по налагането на обезпечение и това по издаване на наказателните постановления. В тази връзка доводите, че следвало да се приложи процедурата по чл. 82в от ЗАНН, е неоснователно, тъй като същата касае констатиран престъпления, а не както е в конкретния случай – административни нарушения. В същото време изрично нормата на чл. 107г, ал. 1 от ЗАДС предвижда налагането на обезпечения със съставянето на АУАН, поради което няма никакво смесване на двете производство.

Съдът счита изложените доводи в жалбата за липсата на обезпечителна нужда, предвид това че дружеството нямало неплатени задължения, за неоснователни. В случая административния орган след като е установил, че с издадените НП е определена имуществена санкция в размер на почти 500 000 лв. и е постановено присъждане на равностойността на липсващата стока в размер над 300 000 лв., е преценил наличието на обезпечителна нужда и предвид немалкия размер на вземането е възможно събирането на публичното задължение да стане невъзможно или значително да се затрудни. Освен това самата идея на обезпечителното производство е такава, че рамките на него да се гарантира едно бъдещо удовлетворяване на вземането от страна на кредитора.

При извършената служебна проверка съдът констатира, че оспореното постановление, е издадено от компетентен орган – началника на Митница Столична, съобразно разпоредбата на чл. 107г, ал. 4 от ЗАДС, доколкото публичните вземания са установени с НП издадени отново от началника на Митница Столична.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани и предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на установените публични задължения. Налице е и изпълнително основание, доколкото законът не поставя като изискване да има влязло в сила наказателно постановление, видно от представените копия от съдебни решения - две от трите наказателни постановления, по които има

постановен окончателен съдебен акт, са потвърдени от съда.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки рег. № 9300-0483 от 19. 03. 2011 г. на началника на Митница Столична, потвърдено с Решение № 212 / 19. 04. 2011 г. на директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция „Митници”, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: